

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΞΗ

**ΕΚΤΑΚΤΗ
ΕΚΔΟΣΗ**

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ

ΜΑΗΣ 2011

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 269

ΤΙΜΗ € 1

ΤΙΜΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ € 2

ΨΗΦΟΣ ΣΤΟ ΑΚΕΛ

■ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

■ ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ

Oylar AKEL'É

■ MİLLİYETÇİLİĞE HAYIR

■ YENİDEN BİRLEŞMEYE EVET

AKEL'E VERİLECEK OYLAR

22 Mayıs'ta gerçekleştirilecek milletvekili seçimleri dünyadaki ekonomik kriz ve bunun Kıbrıs ekonomisi üzerinde yol açtığı olumsuz etkilerle yıllardır çözülemeyen Kıbrıs sorunu çıkarmasının tam ortasına düşüyor. Bir tarafta birleşmiş toplumsal ve ekonoik sorunlar, diğer taraftaysa seçmenin parti ve siyasetçilerin sorunlara çözüm bulmaktan, bir vizyon sunmaktan uzak olduğuna dair haklı sayılabilecek sevgileri seçimlere olan inancın azalmasına ve sandık başına gitmemek yönündeki eğilimde artışa sebep olmuştur.

Seksen ve doksanlı yıllardaki ekonomik gelişme, her ne kadar da refahın dengesizce paylaşılmasında artışa yol açtıysa da, toplumun ekonomik olarak en alt tabakasında bulunan kesimlerin refah düzeyinin belli oranda artmasına olanak vermişti. Diğer yandan, bu durum, pazar ekonomisinin gerçek karakteri ve bunun er ya da geç sebep olacağı çıkmazları örtbas eden yüzey-sel, genel geçer yaklaşımlarla bezeli bir siyasetin ortaya çıkmasına sebep oluyordu. Aynı zamanda, Kıbrıslı Rumların, Kıbrıslı Türkler karşısındaki

gelişim ve ekonomik üstünlüğü, Kıbrıs Rum toplumu içinde bir güvenlik hissi yaratarak Kıbrıs sorununun uzlaşmacı bir şekilde çözümüne dair siyasi zorunluluğu "statüko"nun muhafaza edilmesi ve Kıbrıs Rum egemen sınıfının birtakım öncelikleri kendine saklaması siyasetine dönüştürülmüştür. Hristofyas'ın 2008 yılında başkanlığa seçilmesi büyük ölçüde kitlelerin hem kendi toplumsal ve ekonomik sorunlarına, hem de Kıbrıs sorununun çözümüne dair yeni bir vizyon arayışına yönelik çabasının bir ifadesiydi. Doğru yönde çok fazla adım atılmamasına rağmen, Hristofyas'ın seçilmesinin üzerinden üç yıl geçmiş bulunuyor, ancak şurası da bir gerçek ki, hükümetin siyasetinde kararlılık ve cesaret namına pek bir şey bulmak zor. Ekonomide uygulanacak, krizin yükünü hafifletecek, refahın çalışan kesimin lehine olacak şekilde dağıtılmasını sağlayacak radikal değişikliklere yönelik bir kararlılık ve Kıbrıs sorununun Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk çalışan kesiminin işbirliği ve ortak eylemine dayalı bir sınıf yaklaşımı temelinde çözümlenmesi yönelik cesarettir ihtiyacı olan.

Muhalefetin hükümet ve AKEL'e yönelik gerek ekonomiyi, gerekse Kıbrıs sorunu alanındaki saldırılarının altından tek taraflı uzlaşma ve birleşme çağrılarıyla değil, Sağ ve milliyetçiliğin ideolojik taraflarının üstünün açılması ve Sol'da da bir program oluşturulmasıyla kalkılabilir. Muhalefetin ekonomik krizden kurtulmak için slogan olarak sunduğu öneriler ("yapısal değişiklikler", "banka sermayesinin korunması", "pazarın özgürleştirilmesi") komik olmaktan çok tahrik edici. Milyonlarca çalışanın işsiz kalmasına ve uluslararası boyutta krize sebep olan hep aynı neoliberal formüllerdir. Bu formüller, aynı zamanda, ekonomik krizin de bir sonucu olarak, artık Kıbrıs Rum toplumunda da başgösteren milliyetçilik, yabancı düşmanlığı gibi fenomenlerin oluşmasına da sebebiyet vermiştir.

Kıbrıs Rum işçi hareketi, bu çerçevede ve milletvekili seçimlerinin arifesinde kendi mesajlarını göndermekle yükümlüdür. Seçim sandığından çıkacak olan sonucun tabii ki bir sonraki dönemin siyasi gelişmeleri üzerinde nihai bir

belirleyiciliği olmayacaktır. Hatta muhtemel, partilerin seçim dinamiğinde kayda değer değişikliklere bile rastlanmayabilir. Bununla birlikte, bu seçimlerle seçim sandığı aracılığıyla belli başlı siyasetleri protesto etme ve çalışanların çıkarlarına daha fazla yarayabilecek olan siyaset tarzını talep etme imkanı sunuluyor bize.

AKEL'E VERİLECEK OYLAR, Sol, tüm çalışan kesim ve genç seçmenler için tek seçenektir. Bocalama olmadan, kararlılıkla, yeni umutlara olanak veren solcu bir siyasete yol açmak için talepte bulunabileceğimiz yegane olanak budur. Bizleri sömürgeci ve sadece kazanca dayalı kapitalist sisteme sürükleyen ekonomik ve toplumsal çıkmazlara cevap bulacağımız bir program benimseyebilmek için... Milliyetçilik ve aşırı sağ ile etkilil bir şekilde yüzleşebilmek için... Çözüm ve adanın yeniden birleşmesi için tek garanti olan ortak bir Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Rum cephesinin oluşturulması için...

AKEL, HRİSTOFYAS VE SEÇİMLER

Bundan birkaç hafta önce, Cumhurbaşkanı Hristofyas, başkanlık dönemindeki belki de en büyük gafı işledi. Hükümetin icraatlarıyla ilgili düzenlenen basın toplantısında, bir önceki hükümetteki bakanın bakanlıktan ayrılarak işsizlik ödeneği talep edip aldığı belirtti. Bunun yanında, bunun yasal olmakla birlikte kabul edilemez olduğunu da sözlerine ekledi. Saygın bir maaş alan bir bakanın işsizlik ödeneği talep etmesi etik açısından hiçbir şekilde açıklanamaz haldedir. Eğer bu bakan kendilerinden olsaydı, onu hemen durduracaktı.

Bu konuda yaralı olacaklar ki, Averof Neofitu ve Hasikos da Başkan'ın bu açıklamalarından gocundular. İşsizlik ödeneği aldıkları yalanlayarak Hristofyas'a yüresizce suçlamaları için saldırıda bulunarak sözkonusu bakanın adını açıklamasını istediler. Ancak, işsizlik ödeneği alan DİSİ'li bakanın varlığını ispatlayamaması bir yana, halen kendi hükümetinde görev yapan kendi bakanlığına da işsizlik ödeneği talep edip aldığına dair söylenceler dolaşmaya başlayınca, Hristofyas için işler epeyi sarpa sarı.

Bunun üzerine, daha önce hiç görülmedik bir şekilde geri adım atan Hristofyas, "mea culpa" diyerek rakiplerinin "tebrıklar"ını kazandı kazanmasına ama, daha önce kendisinin belirlediği prensiplere sadık kalarak işsizlik ödeneği alan bakanlarını isten durdurması da istendi kendisinden. Bu olayın Hristofyas veya AKEL'e ciddi derecede zarar verip vermediği şüphe götürür. Bugün artık hiçkimse bu olayı hatırlar ya da önemser gözükmüyor. Eğer bir bakan işsizlik ödeneği almışsa, en kötü durumda bu hem memleketin ekonomisi, hem de siyaset etiği ile alakasız bir durumdur. Hristofyas'ın DİSİ'li bakanların "ahlaksızlığını" kullanarak ilgi çekmeye çalışması, çatışma siyaseti seviyesini ve hükümet ile AKEL'in sağ ile çatışmaya girmesi ve Kıbrıs Rum toplumunun çıkmazlarıyla başa çıkması konusundaki yetersizliğini göstermektedir.

Sözkonusu çıkmazlar pek az da değildir hani. Kıbrıs sorunu bataklığa saplanmış haldedir bulunuyor. Dünyaya hakim olan ekonomik kriz, kaçınılmaz olarak emekçi kesimin refah düzeyini düşürmektedir. Hükümet, kapitalizmle her ne kadar "iyi" derecede başa çıkmayı başarsa da, kriz sürdükçe, Cumhurbaşkanı Hristofyas, kaçınılmaz olarak, halkın aleyhine önem-

ler almayı sürdürecektir. Siyasi açıdan bakıldığında, kriz merhazesindedir. Uzatmalı sayılabilecek bir "susunkuluk döneminin" (Anayasa uyarınca, görevi yeni başlayan bir hükümete karşı ilk altı ayık sürede herhangi bir suçlamada bulunulmasının yasaklandığı dönem, c.n.) ardından, DİSİ, hükümetin her hareketine karşı hoyratça saldırılarda bulunmaya başladı. Bu saldırılar, kimi zaman gerek olaylara, kimi zaman da gerçekliğin popülist bir şekilde sapıtılmasına dayanıyor. Artık çeşitli delegelerin yaptığı açıklamalardaki tutarsızlıklardan da rahatsız oluyorlar. Böylelikle Averof Neofitu, hem neoliberal bir siyaset izlemediği, hem de devlet memurlarının maaşını düşürmediği için hükümete saldıran, Leffteris Hristoforu da eleştirir oklarını hükümetin emekçiyi tahsisat verme konusunda yetersiz kalışına doğrultuyor.

Diğer taraftan, AKEL'in hükümetteki ortağı DİKO ise, kendi tutarsız siyasetini takip etmektedir. Bir taraftan hükümete karşı seviyesiz bir saldırı uygulamakta, diğer taraftaysa hükümetin içinde yer aldığından karar mekanizmalarına katkıda bulunmaktadı. Hristofyas'ı Kıbrıs sorununda izlediği siyaset yüzünden "hain, muhbir Hristofyas" söyleminden farklı olmayan bir düzeyde suçlamakta, ekonomide yaşanan sıkıntıların faturasını da yine Hristofyas'a kesmekte ve Cumhurbaşkanı'nın elini kolunu bağlamak için her fırsatta muhalefette işbirliği yapmaktadır.

EDEK, EVROKO ve Çevreciler ise, AKEL, hükümet, hükümetin icraatları ve bizzat Cumhurbaşkanı için kimin daha fazla ve küfürbaz olacağı konusunda birbirleriyle yarışa girmiş durumda. DİSİ ve DİKO ile birlikte hükümeti etkisiz hale getirmek için Meclis'i adeta savaş alanına dönüştürmüşlerdir. Ayrıca, Anayasa'ya aykırı olduğu gün gibi ortada olan yasa tasarılarını oylayıp, daha sonra Cumhurbaşkanı'nın bunları geri çevirmesini kınamaktadırlar.

Endişe verici olan ise şudur ki, bu siyasetleri başarılı olmaktadır. Ne AKEL, ne de Hristofyas bu hoyratça tutum karşısında etkili bir şekilde sonuç alamışlardır. Çünkü, karşı saldırıda bulunmak yerine, adeta deplasmanda kendilerini savunmaya geçmektedirler. Halka dönüp gerek Kıbrıs sorunu, gerek ekonomide cesur bir siyaset takip etmek yerine, sürdürdükleri siyasetin aslında kendilerini suçlayanların siyasetinden pek de farklı olmadığı konusunda ikna

edici olmaya çalışmaktadırlar. Hal böyle olunca, AKEL siyasetinin parametrelerinden biri diğerine makaslanmakta, yıpratılmakta ve yokuşa ağızına sürülmektedir. Tabii, bunun faturası hükümeti başarısız bir siyaset izlemeye itenlerden değil, hükümet ve AKEL'e çıkarılacaktır.

Kıbrıs Sorunu

Dimitris Hristofyas Kıbrıs sorununu çözmeye misyonuyla seçilmiştir. Kıbrıs sorununa yönelik umutsuzluk atmosferini tersine çevirmek sorunun çözümünün mümkün olduğuna dair umut aşılamıştır. Başkanlığının ilk yıllarında önemli sonuçlara imza atmıştır: Lokmacı'nın açılması ve müzakerelerin başlaması çözümün mümkün olduğuna dair önemli göstergelerdir.

DİSİ bile, sorumlu bir şekilde hareket ediyor ve çözüme giden süreçte destek vereceğini belli ediyordu.

Ne var ki, Hristofyas biraz cesaretsiz davranarak müzakerelerde ağır bir tempo tercih etti. Seçilmesini takip eden heyecanı değerlendirirken yerine, DİKO ve EDEK ile müzakerelerde kayda değer bir ilerleme olmadığının iddiasına dayalı ittifakı muhafaza etmeyi tercih etti. Dışarıya, acaba ortakların hayal kırıklığına uğratır gibisinden, bir ilerleme kaydedildiğini açıklamaktan korkar izlenimini veriyordu. Ancak, bu ona pek de yaramadı. Çözümü, dönüşümlü başkanlık sistemine dair anlaşmaya, çapraz oylama sistemine dair önemli bir adım atıldığını sandığı an, ortakları onu hainlikle suçlayarak önerilerini geri çekmesini istemişlerdi.

Sıradan bir örnek vermek gerekirse, başkanlığı seçilmesini kendine ait önemli bir başarı olarak savunmak ve kendisine saldırılara karşı o da saldırıya geçmek yerine, Hristofyas, sunduğu önerileri geçmişteki siyasi liderlikler tarafından da benzerlerinin sunulduğunu ileri sürerek gerçekleştirilmedi. Önerileri geri çekmiyor çekmesini, ama bunu önerilerin iyi olduğu gerekçesiyle değil, müzakerelerde güvenilirlik olmadığı için yapıyor. Kesin olan birşey varsa, o da bu şekilde halkın sempatisini kazanamayacağı. Böyle yaparak en iyi şekilde zararı kısıtlamış oluyor ancak aslında.

Eroğlu'nun iktidara gelmesiyle, Kıbrıs sorununun çözümüne dair fırsat aslında bir nevi elden çıkmış oldu. Diğer alanlarda siyasetinin kaderi ne olursa olsun, Kıbrıs sorununun çözümünde başarısızlığa uğra-

mak Hristofyas'ın başkanlık dönemine damgasını vuracaktır.

Ekonomi

Gerçek şu ki, Hristofyas hükümeti emekçilerle saldırmak konusundaki baskıya direnmeye çalışmıştır. Ne var ki, dünyadaki kriz devam ettiği müddetçe, bu direniş de sonu yaklaşmaktadır. Maaşların dondurulması, emekli maaşlarının azaltılması, hayat pahalılığı ödeneğinin yeniden düzenlenmesi, tahsisatlardan yapılan kesintiler ve daha bunlar gibi bir dizi önlem hükümetin üstünde düşmesini gereken programa girmeye başlamış bulunuyor. Buna paralel olarak, muhalefetteki popülistlerin sevdiği deyimi de kullanacak olursak, "önüne geleni" katkı koymak için sarfettiği her çaba krize baştetmek için ekonomik katkı yapılmasını arzulayan kesim tarafından engellenmektedir. Örneğin, hükümetin yatırımlara uygulanan faiz vergisinin yüzde ondan on bire artırılmasına yönelik önerisi Meclis tarafından reddedilmiştir. Ancak, bu cüzi artış talebi firtınalar kopararak tepkilerle sebep olmuş ve DİSİ ile DİKO'nun fikir birliği yaparak artışa karşı oy kullanmasına sebep olmuştur.

Ve işte gene, hükümet ve AKEL, ekonomi meselesinde de savunmaya geçmiş durumdadır. Emekçilerin haklarının savunulması AKEL için gururla taşınacak bir flama niteliği taşıyacağına, kapitalist ekonomiyi en iyi kendilerinin başattığını gösterebilmek için birtakım karmakarışık ekonomist yorumları ve yarı-önlemlere başvurumaktalar.

seçimler

Maalesef, AKEL, çatışmanın sandıktan sokağa geçtiğini farkedememiştir. O, şu anda taraftarlarını biraraya getirmekle meşgul. Ancak, ne yazık ki, bunun bedeli ağır olacaktır, çünkü sandıkta seçmenlerin % 33'ünü kazanırken diğer tarafta % 67'sini kaybetmektedir. Kendi dünyası içinde izole olmakta ve kitleler üzerindeki ikna gücü gittikçe etkisini yitirmektedir. Bununla birlikte, karşımıza çıkan sorunlarla yüzleşebilecek kapasite ve güce sahiptir. Tek bir şartla: halka güvenmeli ve onu Kıbrıs sorunu, Ekonomi ve faşizm ile yüzleşmek için mücadele vermesi için harekete geçirmelidir.

Το ΑΚΕΛ, ο Χριστόφιας και οι εκλογές

Πριν μερικές βδομάδες ο Πρόεδρος Χριστόφιας έκαμε ίσως τη μεγαλύτερη γκάφα της προεδρίας-του. Στη συνέντευξη Τύπου για το έργο της Κυβέρνησης ανέφερε πως Υπουργός προηγούμενης Κυβέρνησης ζήτησε και πήρε ανεργιακό επίδομα όταν έφυγε από το Υπουργείο. Είπε ακόμα πως τέτοια πράξη, αν και νόμιμη, ήταν απαράδεκτη. Ένας Υπουργός παίρνει έναν αξιοπρεπή μισθο και δεν δικαιολογείται ηθικά να απαιτεί ανεργιακό επίδομα. Αν αυτός ο Υπουργός ήταν δικός-του, θα τον έπαισε.

Αυτο πυροδότησε έντονες αντιδράσεις από τους Αβέρωφ Νεοφύτου και... Χάσι-κο που φαίνονταν να φωτογραφίζονται από τις δηλώσεις του Προέδρου. Διέψευσαν ότι πήραν ανεργιακό επίδομα και επιτέθηκαν στον Χριστόφια για τη μικροψυχία των κατηγοριών-του και του ζήτησαν να κατονομάσει τον συγκεκριμένο Υπουργό. Τα πράγματα για τον Πρόεδρο έγιναν ακόμα πιο δύσκολα όταν όχι μόνο δεν μπόρεσε να τεκμηριώσει την ύπαρξη Συναγερμικού Υπουργού που πήρε ανεργιακό επίδομα, αλλά άρχισαν και να κυκλοφορούν φήμες ότι δικό-του Υπουργό, που υπηρετούν ακόμα στην Κυβέρνησή-του είχαν ζητήσει και πήραν ανεργιακό επίδομα.

Σε μια πρωτόγνωρη αναδιπλωση, ο Πρόεδρος Χριστόφιας είπε ένα mea culpa που του εξασφάλισε μεν τα «συγχαρητήρια» των αντιπάλων-του, αλλά προκάλεσε και πολλή ειρωνεία και απαιτήσεις να τηρήσει τις αρχές που έθεσε ο ίδιος και να απολύσει τους Υπουργούς-του που πήραν ανεργιακό επίδομα.

Είναι αμφίβολο αν το επεισόδιο προκάλεσε σοβαρή ζημία στον Χριστόφια ή στο ΑΚΕΛ. Σήμερα κανείς δεν φαίνεται να το θυμάται ή να του δίνει οποιαδήποτε σημασία. Είναι όμως συμπτωματικό της δεινής κατάστασης στην οποία έχουν οδηγηθεί η Κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ. Το αν πήρε κάποιος Υπουργός ανεργιακό επίδομα, είναι στη χειρότερη περίπτωση άσχετο και με την οικονομία του τόπου και με την ηθική της πολιτικής. Το ότι ο Χριστόφιας προσπάθησε να το χρησιμοποιήσει για να εντυπωσιάσει με την «ανηθικότητα» των Υπουργών του Συναγερμού δείχνει το επίπεδο της πολιτικής αντιπαράθεσης και της αδυναμίας της Κυβέρνησης και του ΑΚΕΛ να συγκρουστούν με τη δεξιά και να αντεπεξέλθουν στα αδιέξοδα της κυπριακής κοινωνίας.

Αυτά τα αδιέξοδα δεν είναι λίγα. Το Κυπριακό έχει αποτελεματωθεί. Η παγκόσμια οικονομική κρίση αναπόφευκτα οδηγεί σε μείωση του επιπέδου ζωής των εργαζομένων. Όσο «καλή» κι αν είναι η διαχείριση του καπιταλισμού από την Κυβέρνηση, αναπόφευκτα ο Πρόεδρος Χριστόφιας θα οδηγείται από το ένα αντιλαϊκό μέτρο στο άλλο όσο η κρίση διαρκεί.

Πολιτικά, η κρίση είναι ανελέητη. Ο Συναγερμός, μετά από μια εκτεταμένη περίοδο χάριτος, άρχισε να επιδιώκει σε μια χυδαία επίθεση ενάντια σε κάθε κίνηση της Κυβέρνησης. Αυτή η επίθεση, πότε βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, πότε σε λαϊκίστικες διαστρεβλώσεις της πραγματικότητας. Δεν

ενοχλούνται πια ακόμα και με αντιφάσεις στις δηλώσεις των διαφόρων στελεχών-του. Ετσι, ο Αβέρωφ Νεοφύτου επιτίθεται στην Κυβέρνηση γιατί δεν ακολουθεί νεοφιλελεύθερη πολιτική και δεν μειώνει τους μισθούς των κυβερνητικών υπαλλήλων, ενώ ο Λευτέρης Χριστοφόρου στρέφει την κριτική-του στην αδυναμία της Κυβέρνησης να δώσει παροχές στους εργαζόμενους. Οι συνέταιροι του ΑΚΕΛ στην Κυβέρνηση, το Δήκο, ακολουθούν τη δική-τους ανεπιτακή πολιτική. Από τη μια έχουν εξαπολύσει ολομέτωπη επίθεση σε όλα ανεξαιρέτα τα επίπεδα ενάντια στην Κυβέρνηση, ενώ από την άλλη παραμένουν στην Κυβέρνηση για να καθορίζουν την πολιτική-της. Κατηγορούν τον Χριστόφια για την πολιτική-του στο Κυπριακό, σε βαθμό που δεν ξεχωρίζει κανείς τη θέση-τους από το «Χριστόφια, προδότη, καταδότη», φορτώνουν στον Χριστόφια τα προβλήματα της οικονομίας και συντάσσονται με την αντιπολίτευση σε κάθε ευκαιρία για να μην τον αφήσουν να κάμει οτιδήποτε.

Όσο για την Έδεκ, το Ευρωκο και τους Οικολόγους, συναγωνίζονται για το ποιος θα είναι πιο σκληρός και υβριστικός για το ΑΚΕΛ, την Κυβέρνηση, το έργο-της και τον ίδιο τον Πρόεδρο. Μαζί με τον Συναγερμό και το Δήκο έχουν μετατρέψει τη Βουλή σε πεδίο πολέμου χαρακωμάτων με στόχο τη φθορά και την παράλυση της Κυβέρνησης. Δεν διστάζουν να ψηφίζουν νομοσχέδια καταφανώς αντισυνταγματικά και να διαμαρτύρονται γιατί τα αναπέμπει ο Πρόεδρος.

Το ανησυχητικό είναι ότι αυτή η πολιτική-τους πετυχαίνει. Ούτε το ΑΚΕΛ ούτε ο Χριστόφιας κατάφεραν να αντιμετωπίσουν αυτή τη χυδαιότητα αποτελεσματικά. Αντι να αντεπιτεθούν, προσπαθούν να αμυνθούν και να δικαιολογήσουν τους εαυτούς-τους, παίζοντας ουσιαστικά στο γήπεδο του αντιπάλου. Αντι να απευθυνθούν στο λαο και να ακολουθήσουν μια τολμηρή πολιτική, τόσο στο Κυπριακό όσο και στην οικονομία, προσπαθούν να πείσουν ότι η πολιτική που ακολουθούν δεν διαφέρει ουσιαστικά από την πολιτική των κατηγοριών-της. Ετσι, η μια πτυχή της πολιτικής του ΑΚΕΛ μετα την άλλη ψαλιδίζεται και φθερίεται και οδηγείται σε αποτυχία. Φυσικά, το φταίξιμο δεν θα αποδοθεί σ' αυτούς που έσπρωξαν την Κυβέρνηση να ακολουθήσει την αποτυχημένη πολιτική – θα αποδοθεί στην Κυβέρνηση και στο ΑΚΕΛ.

Κυπριακό

Ο Δημήτρης Χριστόφιας εκλέγηκε με καθαρή εντολή να λύσει το Κυπριακό. Κατάφερε να αντιστρέψει το κλίμα της απελπισίας και να δώσει ελπίδες πως η λύση του Κυπριακού είναι εφικτή. Ο πρώτος χρόνος της διακυβέρνησής-του έδωσε σημαντικά αποτελέσματα: το άνοιγμα της Λήδρας και η έναρξη των συνομιλιών έδειχναν πως μια λύση ήταν εφικτή. Ακόμα και ο Συναγερμός συμπεριφερόταν υπεύθυνα και άφηνε να νοηθεί πως θα στήριζε μια πορεία προς τη λύση.

Ωστόσο, ο Χριστόφιας φάνηκε άτολμος και διατήρησε αργό βηματισμό στις συνομιλίες. Αντι να αξιοποιήσει τον ενθουσιασμό που ακολούθησε την εκλογή-

του, προτίμησε να διατηρήσει τη συμμαχία-του με το Δήκο και την Έδεκ στη βάση της έλλειψης σοβαρής πρόοδο στις συνομιλίες. Έδινε την εντύπωση πως φοβόταν να ανακοινώσει πρόοδο, μήπως αυτο δυσανεστήσει τους συντετακτούς-του. Αυτό δε τον ωφέλησε και πολύ. Τη στιγμή που νόμιζε πως πέτυχε ένα σημαντικό βήμα προς τη λύση, τη συμφωνία για εκ περιτροπής προεδρία και διασταυρούμενη σταθμισμένη ψήφο, οι συντάξοι-του τον κατηγορήσαν για προδοσία και τον κάλεσαν να αποσύρει τις προτάσεις-του. Χαρακτηριστικά, αντι να αντεπιτεθεί και να υπερασπιστεί την επιτυχία-του σαν σημαντικό δικό-του επίτευγμα, ο Χριστόφιας δικαιολογήθηκε παραπέμποντας στην αποδοχή παρόμοιας πρότασης στο παρελθόν από ολόκληρη την πολιτική ηγεσία. Αρνήθηκε να αποσύρει τις προτάσεις, όχι στη βάση ότι αυτές ήταν καλές προτάσεις αλλά στη βάση της απώλειας αξιοπιστίας στις συνομιλίες. Μ' αυτό τον τρόπο όμως δεν μπορεί να κερδίσει τον κόσμο. Στην καλύτερη περίπτωση θα περιορίσει τη ζημία.

Με την άνοδο του Ερογλου στην εξουσία, η ευκαιρία για λύση του Κυπριακού έχει ουσιαστικά εξανεμιστεί. Η βασική εντολή προς τον Χριστόφια οδηγείται σε αδιέξοδο. Οποια κι αν είναι η τύχη της πολιτικής-του σε άλλους τομείς, μια αποτυχημένη λύση του Κυπριακού θα αποτελέσει την κύρια σφραγίδα της ιστορίας στην προεδρία Χριστόφια.

Οικονομία

Η αλήθεια είναι πως η Κυβέρνηση Χριστόφια προσπάθησε ν' αντισταθεί στην πίεση να επιτεθεί ενάντια στους εργαζόμενους. Ωστόσο, όσο η παγκόσμια κρίση συνεχίζεται, αυτή η αντίσταση φτάνει στα όριά-της. Πάγωμα μισθών, αναδιάρθρωση της ΑΤΑ, κούσοσύρεμα των παροχών, αναβολή αναπτυξιακών έργων και ένα σωρό άλλα μέτρα αρχίζουν να μπαίνουν στο πρόγραμμα περιουλολογίας της Κυβέρνησης.

Παράλληλα, κάθε προσπάθεια να συμβάλουν οι «έχοντες και κατέχοντες», για να χρησιμοποιήσουμε την αγαπημένη φράση των λαϊκιστών της αντιπολίτευσης, ανακόπτεται από τους ίδιους ανθρώπους που απαιτούν συμβολή του πλούτου στην αντιμετώπιση της κρίσης. Χαρακτηριστική είναι η απόρριψη πρότασης της Κυβέρνησης από τη Βουλή για αύξηση της φορολογίας των κερδών των επιχειρήσεων από 10% σε 11%. Αυτή η ανεπαίσθητη αύξηση ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και οδήγησε σε κοινό μέτωπο τον Συναγερμό και το Δήκο που καταψήφισαν την αύξηση. Και πάλι, η Κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ αντιμετώπιζον το θέμα της οικονομίας αμυντικά. Αντι η υπερασπίση των δικαιωμάτων των εργαζομένων να αποτελεί λάβαρο για το ΑΚΕΛ, καταφεύγουν σε πολύπλοκες οικονομίστικες ερμηνείες και σε οικονομικά ημίμετρα σε μια προσπάθεια να δείξουν πως είναι καλύτεροι διαχειριστές της καπιταλιστικής οικονομίας.

Ρατσισμός

Ο χειρότερος ίσως κίνδυνος που άρχισε να διαφαίνεται την τελευταία περίοδο είναι η εμφάνιση ρατσιστικών τάσεων και φασιστικών ομάδων. Αυτά τα φαινόμε-

να είναι συμπτώματα σήψης στην κοινωνία και κατάρρευσης αξιών. Η στασιμότητα στο Κυπριακό, τα προβλήματα στην οικονομία, ο εκχυδαϊσμός της πολιτικής ζωής αποτελούν πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξή-τους. Το Ελαμ δεν είναι απλά μια παραφουάδα της Χρυσής Αυγής στην Κύπρο. Υπάρχει γιατί βρήκε πρόσφορο έδαφος στα κοινωνικά αδιέξοδα. Θα μπορούσε κανείς να αγνοήσει το Ελαμ και τις ναζιστικές-του συμπεριφορές, αν αυτο δεν είχε επιπτώσεις στην πολιτική και την κοινωνία γενικότερα. Δυστυχώς, αυτά που ξετοίπωτα διακηρύσσει το Ελαμ, επαναλαμβάνουν προσωπικότητες και πολιτικά κόμματα της δεξιάς με εξευγενισμένο τρόπο. Ο Αρχιεπίσκοπος λέει πως συμφωνεί με τις απόψεις του Ελαμ, το Ευρωκο και ο Συναγερμός αποδίδουν το πρόβλημα στην έλλειψη μεταναστευτικής πολιτικής από την Κυβέρνηση που να μην επιτρέπει την παρουσία των μεταναστών. Ακόμα και το ΑΚΕΛ και η Κυβέρνηση, αντι να σταθούν δίπλα στους μετανάστες και να τους προστατέψουν, προσπαθούν να πείσουν πως κάμουν ό,τι μπορούν για να τους διώξουν μόνιμα. Η ειρωνεία είναι ότι ο Νεοκλής Σουλκιώτης, γνωστός για την ευαισθησία-του στο θέμα των μεταναστών, είναι υπεύθυνος του Υπουργείου που θα οργανώσει τις απελάσεις-τους. Οι μετανάστες δεν είναι ο μόνος στόχος του Ελαμ. Η αποτροπή λύσης του Κυπριακού είναι ίσως πιο υψηλή στην ιεραρχία της δράσης-τους. Η εκδήλωσή-τους στη Λήδρας ενάντια στη διέλευση από τα οδοφράγματα είναι το ίδιο σημαντική όσο και η αντιμεταναστευτική-τους δράση. Ας μην ξεχνούμε ότι το «Χριστόφια, προδότη, καταδότη» είναι δική-τους επινόηση.

Η Κυβέρνηση Χριστόφια δεν έχει απάντηση ούτε και σ' αυτο. Προσπάθησε να χρησιμοποιήσει την Αστυνομία αλλά δεν κατάφερε πολλά πράγματα. Απλά, πολλοί αστυνομικοί φαίνεται να είναι πιο κοντά στη νοοτροπία του Ελαμ παρα του νόμιμου κράτους. Ούτε και μπορεί να κατασταλούν τέτοιες ομάδες με αστυνομική δράση και μόνο. Αυτο που χρειάζεται είναι η μαζική κινητοποίηση εναντίον-τους. Αυτο μόνο το εργατικό κίνημα μπορεί να το πετύχει.

Εκλογές

Δυστυχώς το ΑΚΕΛ δεν φαίνεται να συνειδητοποιεί πως η σύγκρουση μεταφέρεται πια από τις κάλπες στους δρόμους. Προσπαθεί να συσπειρώσει τους οπαδούς-του και φαίνεται να το καταφέρνει. Το τίμημα όμως είναι μεγάλο. Την ίδια στιγμή που φαίνεται να εξασφαλίζει στις κάλπες το 33% των ψηφοφόρων, χάνει κάθε επαφή με το άλλο 67%. Απομονώνεται μέσα στο δικό-του κόσμο και επηρεάζει ολοένα και λιγότερο την ευρύτερη κοινωνία. Εχει ωστόσο τη δύναμη και τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που μπαίνουν μπροστά-μας. Με μια προϋπόθεση: να εμπιστευτεί το λαο και να τον κινητοποιήσει στον αγώνα για το Κυπριακό, για την Οικονομία και για την αντιμετώπιση του φασισμού.

Θέμος Δημητρίου

Ψήφος στο ΑΚΕΛ

Οι βουλευτικές εκλογές της 22ας Μαΐου διεξάγονται εν μέσω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και των συνεπειών της στην κυπριακή οικονομία, αλλά και των αδιεξόδων στο για δεκαετίες άλυτο κυπριακό πρόβλημα. Τα συσσωρευμένα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα από τη μια και η δικαιολογημένη αίσθηση των ψηφοφόρων ότι τα κόμματα και οι πολιτικοί αδυνατούν να δώσουν λύσεις και προοπτικές, δημιούργησαν ένα κλίμα απάθειας και αύξησης της τάσης αποχής από τις εκλογές. Η οικονομική ανάπτυξη των προηγούμενων δεκαετιών, παρά το γεγονός ότι ενέτεινε την άνιση κατανομή του πλούτου, εντούτοις επέτρεπε και τη σχετική άνοδο του βιοτικού επιπέδου των χαμηλότερων οικονομικά κοινωνικών ομάδων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την ανάδειξη και λαθροβίωση μιας πολιτικής με επιφανειακές γενικόλογες προσεγγίσεις που συγκάλυπταν τον πραγματικό χαρακτήρα της οικονομίας της αγοράς και τα αδιέξοδα στα οποία αργά ή γρήγορα θα οδηγούσε. Ταυτόχρονα, η ανάπτυξη και η οικονομική υπεροχή των Ε/Κυπρίων απέναντι στους Τ/Κύπριους, δημιούργησε το αίσθημα της σιγουριάς και της ασφάλειας ανάμεσα στην ε/κυπριακή κοινότητα και

μετέτρεψε την πολιτική αναγκαιότητα για συμβιβαστική λύση του Κυπριακού, σε μια πολιτική συντήρησης του «στάτους κβο» και διαφύλαξης των προνομίων της ε/κυπριακής άρχουσας τάξης. Η εκλογή Χριστόφια στην προεδρία το 2008, σ' ένα μεγάλο βαθμό εξέφραζε την προσπάθεια και τη διάθεση

των μαζών να αναζητήσουν μια νέα προοπτική, τόσο για αντιμετώπιση των κοινωνικών και οικονομικών τους προβλημάτων, όσο και για διάνοιξη του δρόμου για λύση του Κυπριακού. Τρία χρόνια μετά και παρά τα μικρά βήματα που έχουν γίνει προς τη

σωστή κατεύθυνση, γεγονός παραμένει ότι από την κυβερνητική πολιτική απουσιάζουν η αποφασιστικότητα και η τόλμη: Αποφασιστικότητα στην εφαρμογή ριζοσπαστικών αλλαγών στην οικονομία που θα κατανέμουν τη βάρη της κρίσης και τον πλούτο προς όφελος των εργαζομένων, και τόλμη για λύση του Κυπριακού στη βάση μιας ταξικής προσέγγισης που θα στηρίζεται στη συνεργασία και την κοινή δράση Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων.

Οι επιθέσεις που δέχεται η κυβέρνηση και το ΑΚΕΛ από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, τόσο στα ζητήματα της οικονομίας όσο και στο Κυπριακό, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με μονόπλευρους συμβιβασμούς και εκκλήσεις για ενότητα, αλλά με το ιδεολογικό ξεσκεπάσμα της δεξιάς και του εθνικισμού από τη μια, και την υλοποίηση ενός αριστερ-

θα ήταν ασείες αν δεν ήταν προκλητικές. Είναι οι ίδιες νεοφιλελεύθερες συνταγές που οδήγησαν στην κρίση διεθνώς και έριξαν εκατομμύρια εργαζομένους στην ανεργία. Ταυτόχρονα, και ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης, συνέτειναν στην άνοδο του εθνικισμού, της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, φαινόμενα που εμφανίζονται πλέον και στην κυπριακή κοινωνία.

Το ε/κυπριακό εργατικό κίνημα, μέσα σ' αυτό το σκηνικό και μπροστά στις βουλευτικές εκλογές, όχι μόνο μπορεί αλλά και έχει καθήκον να στείλει τα δικά του μηνύματα. Το αποτέλεσμα της κάλπης ασφαλώς δεν θα καθορίσει τελεσίδικα τις πολιτικές εξελίξεις της επόμενης περιόδου. Πιθανόν ακόμη να μην σημειωθούν θεαματικές αλλαγές στην εκλογική δύναμη των κομμάτων. Προσφύεται όμως η δυνατότητα, και μέσα από την κάλπη να αποδοκιμάσουμε συγκεκριμένες πολιτικές, αλλά και να διεκδικήσουμε εκείνη την πολιτική που θα εξυπηρετεί αποτελεσματικότερα τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Η ΨΗΦΟΣ ΣΤΟ ΑΚΕΛ είναι η μοναδική επιλογή για τους ψηφοφόρους της Αριστεράς, αλλά και για όλους τους εργαζομένους και τη νεολαία. Με αποφασιστικότητα και χωρίς αμφιταλαντεύσεις, αλλά με απαιτήσεις για τη χάραξη μιας αριστερής πολιτικής που να εμπνέει και να ανοίγει προοπτικές. Για την υιοθέτηση ενός προγράμματος που να δίνει απαντήσεις στα οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα που μας έχει οδηγήσει το καπιταλιστικό σύστημα της εκμετάλλευσης και του κέρδους. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του εθνικισμού και της ακροδεξιάς. Για τη δημιουργία του κοινού μετώπου Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων, μοναδική εγγύηση για τη λύση και την επανένωση.

ού προγράμματος, από την άλλη. Οι συνθηματικές προτάσεις της αντιπολίτευσης για έξοδο από την οικονομική κρίση («διαρθρωτικές αλλαγές», «προστασία τραπεζικού κεφαλαίου», «απελευθέρωση αγοράς»)

Νικολαΐδης vs Σιζόπουλος

Μια ενδιαφέρουσα αλλά και σημαντική μάχη εξελίσσεται στη Λεμεσό με φόντο τις βουλευτικές εκλογές και επίκεντρο τους δυο υποψηφίους της ΕΔΕΚ, Νικολαΐδη και Σιζόπουλο. Οι δυο υποψήφιοι έχουν χωριστά εκλογικά κέντρα, έχουν μοιρασμένους τους υπόλοιπους υποψήφιους, επισκέπτονται χωριά και συνοικίες ξεχωριστά, χωρίς να κρατούν τα προσχήματα. Αυτό προφανώς δεν είναι τυχαίο. Ένα σημαν-

τικό κομμάτι της ΕΔΕΚ στη Λεμεσό συμπορεύθηκε με την Αριστερά για την εκλογή του Χριστόφια από τον πρώτο γύρο. Η αδυναμία της ηγεσίας να επιβάλει τότε τις επιλογές της πάλι δεν ήταν τυχαία. Ένα μεγάλο ποσοστό των Εδεκτών είναι τοποθετημένο στο χώρο της Αριστεράς παρά τις πολύχρονες προσπάθειες της ηγεσίας για το αντίθετο.

Οι δυνάμεις αυτές είναι σήμερα συσπειρωμένες γύρω από την υποψηφιότητα του Νίκου Νικολαΐδη, υπερασπίζονται τις ιστορικές καταβολές της ΕΔΕΚ και εναντιώνονται στην ολοκληρωτική επιβολή ενός τάχα σύγχρονου προφίλ ενός κόμματος του Κέντρου. Ενός προφίλ που δεν θα έχει αναστολές να εξισώνει τους δυο πόλους, ΑΚΕΛ και Συναγερμό, και να επιλέγει για συνεργάτη όποιον βολεύει. Ενός κόμματος που θα είναι η αρένα για να αναδεικ-

νούνται κοινωνικά και πολιτικά διάφοροι αριβίστες καριερίστες.

Ο Νικολαΐδης είναι πρόεδρος της πρώτης αριστερής κυβέρνησης και μάλιστα ένας από τους πιο πετυχημένους. Ο ίδιος πιστώνει την επιτυχία του στο φιλολαϊκό πρόγραμμα της κυβέρνησης και όχι στην επιδεξιότητά του. Ο άλλος, ο Σιζόπουλος, είναι ταυτισμένος με την στροφή της ΕΔΕΚ προς τα δεξιά και με τη συνεργασία με τη Δεξιά.

Η μάχη της Λεμεσού έχει σημασία για την πορεία της ΕΔΕΚ στο άμεσο μέλλον. Η νίκη του Νικολαΐδη σε μια εποχή που το ΑΚΕΛ είναι απομονωμένο αποκτά ευρύτερη σημασία και ανοίγει μια χαραμάδα ελπίδας για αριστερή συμμαχία στο μέλλον.

Η ηγεσία της ΕΔΕΚ βαδίζει τα τελευταία χρόνια τον κατηφορικό δρόμο του εθνικισμού και προετοιμάζει το έδαφος για συνεργασία με τη Δεξιά. Παρόλα αυτά και παρά τη μεγάλη δυσκολία να εντοπίσει κάποιος τις αγωνιστικές, σοσιαλιστικές παραδόσεις του Κόμματος μέσα από τις επιλογές της σημερινής ηγεσίας, ένα σημαντικό κομμάτι του χώρου, ειδικά στη Λεμεσό, αλλά και αλλού, συνεχίζει τη δική του μάχη.

